

Försummelse – ett fortsatt försummat område

Björn Tingberg and Doris Nilsson

Introduktion

Försummelse är ett globalt problem med stora kostnader både för den enskilda individen och för samhället i stort. Försummelse kan vara svårt att identifiera, agera på och intervensera i. Rutiner för att undersöka om ett barn är utsatt för försummelse behöver arbetas fram och insatser behöver utvecklas.

Metod

Denna presentation bygger på en vetenskaplig kunskapsöversikt där 13 översikts- eller metaanalysartiklar slutligen ingick av de 433 dataträffarna vid sökning.

Resultat

Prevalensen i normalpopulation visade sig vara 16-26%, medan prevalensen i kliniska populationer är betydligt högre; för patientgrupper med ätstörningar 50%, för patientgrupper med depression 40% för att ge några exempel. Självrapporterad försummelse är 5 gånger så hög som när sjukvård eller myndigheter uppskattar hur vanligt det är. Försummelse kan delas in i olika undergrupper där fysisk, emotionell, medicinsk och utbildningsmässig försummelse är de stora grupperna. Konsekvenserna på både kort och lång sikt anses lika stora och svåra som när utsatthet för annan typ av misshandel som fysiskt våld eller sexuella övergrepp finns. Den allra största risken för svåra och långtgående konsekvenser finns då försummelsen antingen sker i relationen mellan föräldrar och barn eller då försummelsen inbegriper bristande tillsyn.

Konklusion

Försummelse måste anses som lika allvarligt som annan typ av misshandel och rutiner för att identifiera och reagera på försummade barn är viktiga utvecklingsområden. Forskningen visar att tidiga preventiva insatser, där föräldraskapet stärks, har god effekt.